

عنوان مقاله:

نقش واسطه ای طرحواره های ناسازگار اولیه در رابطه بین سبک های دلبستگی با اضطراب کرونا

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

هوشنگ گراوند - استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه ای طرح واره های ناسازگار اولیه در رابطه میان سبک های دلبستگی و اضطراب کرونا صورت گرفت. روش: طرح پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی از طریق الگویابی مدل معادلات ساختاری بود. جامعه پژوهشی شامل تمامی دانشجویان مقطع کارشناسی مرکز آموزش عالی پلدختر در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۴۰۰ بودند که برای انتخاب گروه نمونه آماری به تعداد قابل کفایت برای آزمون مدل با توجه به نظر کلاین (۲۰۱۵) در ازای هر متغیر ۲۰ نفر نمونه در نظر گرفته شد. روش نمونه گیری با توجه به جدی شدن خطر کرونا به صورت غیراحتمالی و پرسشنامه آنلاین بود. به منظور گردآوری داده ها از مقیاس اضطراب کرونا ویروس (CDAS)، پرسشنامه طرح واره های ناسازگار یانگ فرم کوتاه (YSQ-SF) و مقیاس دلبستگی بزرگسالان (AAS) استفاده شد. برای انجام تحلیل آماری از نرم افزارهای SPSS-۲۲ و AMOS-۲۴ استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که با توجه به شاخص های نیکویی برازش، مدل تدوین شده از برازش مطلوبی برخوردار است ($RMSEA = ۰.۰۹۰$ ، $GFI = ۰.۹۱۰$ ، $AGFI = ۰.۸۸۰$). سبک دلبستگی اجتنابی ($\beta = ۰.۲۳$) و طرح واره های ناسازگار ($\beta = ۰.۷۸$) اثر مستقیم و معناداری بر اضطراب کرونا دارند. همچنین نتایج غیرمستقیم مسیرها نشان داد که دلبستگی ایمن با واسطه گری طرح واره های ناسازگار می تواند از میزان اضطراب کرونا بکاهد؛ اما سبک های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا با واسطه گری طرح واره های ناسازگار می توانند بر اضطراب کرونای دانشجویان بیفزایند. نتیجه گیری: مطالعه نشان داد با افزایش سبک دلبستگی اجتنابی میزان اضطراب کرونا کاهش یافت و طرح واره های ناسازگار در رابطه بین سبک های دلبستگی با اضطراب کرونا نقش واسطه ای داشت و موجب افزایش این اثر شد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، طرح واره های ناسازگار اولیه، اضطراب کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386522>

